

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Ez 33,7-9; Psalam: Ps 95,1-2.6-9; Drugo čitanje: Rim 13,8-10; Evanđelje: Mt 18,15-20

Draga braćo i sestre!

Sigurno se često nađemo u dvojbi opomenuti li i kako nekog, bliskog ili pak neznanca, zbog zlodjela. Razloga je više: prvi leži u kulturi, odnosno našem mentalitetu koji iznimno naglašava distancu, dapače svojevrsnu hladnoću spram drugih. Sada još i više nakon korona krize. Nadalje, tu je svojevrsni strah da svojom opomenom ne učinimo veću štetu, kad poznanik ili netko drugi psuje, odnosno prostači, tada je najmanje što želi da ga se zbog toga poput nekog djeteta ili mladića proziva, odnosno opominje. Konačno, ustežemo se od opomene subrata iz jednostavnog razloga što su nam u isto vrijeme vlastiti grijesi pred očima te bi nam posljedično upravo to zauzvrat moglo biti predočeno. Lišavaju li nas, međutim, navedeni razlozi zaista bratske opomene? Odgovor je niječan. Pokušajmo vidjeti zbog čega. Ponajprije zbog toga što je to Božja zapovijed. Danas ju čitamo kako u Starom, tako i Novom zavjetu. U Knjizi proroka Ezekijela božanski karakter ove zapovijedi i sam djeluje opominjuće: bezbožnik će umrijeti zbog svojega grijeha, ali krv njegovu tražit ću iz tvoje ruke.« Kad Bog zapovijeda, tada On, kao i uvijek, točno zna što čini. Ovom zapovijedi ukazuje nam da smo odgovorni jedni za druge. Iako pojam odgovornosti za druge redovito svrstavamo u moralno područje potpore i pomaganja, prvotno subraći u potrebi, on se tiče i pomaganja onima koji su u »tami zablude«, odnosno na pogrešnom putu. U tom smislu, kao i svaka, tako i ova zapovijed u sebi sadrži izričaj Božje duboke i istinske brižnosti za ljude. Brižnosti koja ide povrh našeg uskog shvaćanja da je ona pridržana isključivo Bogu. Svemogućí nas namjerno uvlači u ovu igru, pokazujući nam da je bratska opomena ne samo na blagoslov onima koji bivaju opomenuti, već i onima koji opominju. U tom je smislu naveden i drugi razlog zašto se trebamo kompromitirati te spašavati subrata kad je to potrebno: spašavajući njega, u isto vrijeme spašavamo i sebe. Dovodimo sebe u stanje milosti tako što pomažemo Bogu dopuštajući mu da se

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

posluži s nama. Nije li to prekrasno: Bogu pomagati stavljajući sebe na raspolaganje!? Konačno, bratska je opomena vježbanje u vrlini hrabrosti. Uvijek je lakše ostati u lagodnosti neopterećenog postojanja, odnosno u stanju »nezamjeranja«. Sjetimo se samo naših roditelja, koji nisu morali preuzimati tek ljutnju i mržnju na sebe, već i ismijavanje i izrugivanje zbog opomena i sugestija koje su nam upućivali. Također upada u oči Isusova postupnost u izricanju opomene. I prije institucije dobrog glasa, kod Isusa je na djelu velebitni način poštovanja dostojanstva i vrijednosti osobe onoga koji krši normu, čini grijeh. Prvo na što Gospodin ukazuje jest da ga se opomene nasamo. Tamo gdje najčešće padamo. Ako i moramo, opominjemo odmah. Kratko i rezolutno. I mislimo da smo svoje učinili. No Božja je logika drukčija. On traži, modernim rječnikom rečeno, diskreciju u opomeni. Isusov zahtjev tu ne završava. Svjedoci ovdje nisu pretpostavljeni tek kao oni koji hladno potvrđuju našu prosudbu, idu isključivo nama u prilog, već oni koji provjeravaju njenu istinitost, tj. nas same koji smo u ulozi onih koji moraju opomenuti subrata. Upravo time legitimiramo na izvjestan način sebe, da smo i sami spremni prihvatiti bratsku opomenu kad zato dođe potreba. Naime, ako smo se dali savjetovati u situaciji opomene drugog, tada je velika vjerojatnost da ćemo to biti spremni i u situaciji kad je opomena usmjerena prema nama. Evanđeoski tekst završava, zanimljivo, ukazom o zajedništvu. »Ta gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima.« Zar ne da smo više puta doživjeli kako se sa subratom s kojim smo bili u razmirici, odnosno otvorenom sukobu, nakon nekog vremena ne samo (po)mirimo, već postajemo i vrlo dobri prijatelji. Ne umišljajmo si da smo mi (sami) za to zaslužni. Svako dobro i milosno djelo prati svemogućí Bog. Upravo On daje da nakon bratske opomene steknemo brata i s njim činimo zajedništvo, kako ono prijateljsko, tako i molitveno i svako drugo. Amen!

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.
zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr

7. - 13. rujna 2020

XXIII. Nedjelja kroz godinu

(Broj 518/2020)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Pogriješ li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo. Ako te poslušaj, stekao si brata. Ne poslušaj li te, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu, neka na iskazu dvojice ili trojice svjedoka počiva svaka tvrdnja. Ako ni njih ne poslušaj, reci Crkvi. Ako pak ni Crkve ne poslušaj, neka ti bude kao poganin i carinik. Zaista, kažem vam, što god svezete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu. Nadalje, kažem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima. Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima.«

Ipak, kada govorimo o tome svjetlu vjere, možemo čuti prigovore mnogih naših suvremenika. U današnje vrijeme misli se kako je takvo svjetlo moglo biti dovoljno za društvo u starini, ali da je beskorisno za nova vreme-na, za čovječanstvo koje je postalo »punoljetno«, koje je ponosno na svoju racionalnost i željno na nov način istraživati budućnost. U tom smislu vjera se počela doživljavati kao neko varljivo svjetlo, koje sprječava čovjeka da se smiono upusti u stjecanje novih znanja i spoznaja. Mladi je Nietzsche pozvao sestru Elizabetu da riskira i odvaži se na »nove putove..., sa svom nesigurnošću samostalnog napredovanja«. I dodao je: »Ovo je točka na kojoj se ljudski putovi razdvajaju: ako želiš postići mir duše i sreću, tada vjeruj, ali ako želiš biti učenik istine, tada se upusti u traženje.« Vjerovanje se, po njegovu mišljenju, opire traženju. Polazeći od toga, Nietzsche će razviti svoju kritiku kršćanstva spočitavajući mu da je umanjilo važnost ljudskog života oduzimajući mu novost i pustolovni duh. Vjera bi, dakle, bila kao neka iluzija svjetla koja nas sprječava da kao slobodni ljudi kročimo prema sutrašnjici. (papa Franjo; Lumen Fidei – Svjetlo Vjere br. 2)

Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet

RASPORED SVETIH MISA

7. P - sv. Marko Križevčanin, Markica; 1Kor 5, 1-8; Ps 5, 4b -7.12; Lk 6, 6-11	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu <i>Na Čas sv. Marku Križevčaninu</i>
8. U - Rođenje BDM, Mala Gospa, Marija; Mih 5,1-4a (ili: Rim 8,28-30); Ps 13,6; Mt 1,1-16.18-23; „Što je u njoj začeto, od Duha je Svetoga.“	18.00 - Sv. Misa u Jakopovcu + Ivanka Bobek god., Antun i Monika Bobek, Mijo i Agata Horvatić 19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu 1.)+ Štefanija i Tomo Mlinarić god., Dražen Triplat 2.)+ Marija i Mirko Huzjak, Rok, Anđela i Marija Huzjak, Mirko, Cecilija i Dragutin Vuk
9. S - Petar Claver, Hijacint, Hijacinta; 1Kor 7, 25-31; Ps 45, 11-12.14-17; Lk 6, 20-26	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Valent Kučina god. 19.00 - Sv. Misa u Kelemenu + Kovačić Terezija
10. Č - Nikola Tolentinski, Sebastijan; 1Kor 8, 1b-7.10-13; Ps 139, 1-3.13; Lk 6, 27-38	19.00 - Sv. Misa u Kelemenu + Zdravko Gudić
11. P - Adelfo, Gašpar, Bonaventura; 1Kor 9, 16-19.22b-27; Ps 84; Lk 6, 39-42	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Marica Kovačić
12. S - Presveto Ime Marijino; 1Kor 10, 14-22; Ps 116, 12-13.17-18; Lk 6, 43-49	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Marijan Pavliček
13. N - XXIV. Nedjelja kroz godinu; Sir 27, 33 – 28, 7; Ps 103, 1-4.8.10-12; Rim 14, 7-9; Mt 18, 21-35; „Opraštaj, kažem ti, ne do sedam puta, nego do sadamdeset puta sedam!“	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Antun Lukinić, Cecilija i Đuro Križanić 9.30 - Sv. Misa u Kelemenu 1.) + Vlado Fojs god. 2.) + Ivan Pavliček god. 11.00 - Sv. Misa u Jakopovcu - ŽUPNA

KATOLIČKI TISAK:

Župni listić, Glas koncila, Glasnik SI, Vrijeme Srca, Mali Koncil - MAK, Kana, Glasnik svetog Josipa

Isus predlaže divan stil bratstva: nježnost, neupadnost, strpljenje i postupnost. Iskreno, koliko smo daleko od toga, koliko se još trebamo hraniti Riječju da bismo stvorili zajednicu u kojoj jedni drugima pomažemo rasti ne rastužujući se pred pogreškama; u kojoj pomažemo drugome da postane bolji i ne upiremo prstom u onoga koji je pogriješio; u kojoj govorimo s ljubavlju, a ne ogovaramo zlobno, na temelju pretpostavki. U tom Isusovom učenju posebice me privlači nježnost. Ako iza brata kojeg želim ispraviti upalim svjetla stadiona, samo ću mu stvoriti iskrivljene sjene; ako mu ih upalim u oči, oslijepit ću ga. Ako mu doista želim pomoći i razumjeti njegovu pogrešku, možda bi bilo bolje darovati mu svijeću i ostati uz njega; ona će osvijetljavati njegov put, pa se neće osjećati osamljeno.

(Roberto Seregni, Evanđelje u trapericama)

Umro i u vječnost se preselio:

+ Vladimir Branjug

(u 64 godini života)

Pokoj vječni daruj njemu Gospodine i svijetlost vječna svijetlila njemu sa svima svetima jer si tako blag.

Početak nove školske i vjeronaučne godine

Dragi naši učenici i vjeroučenici, dragi roditelji. U ponedjeljak 7. rujna na blagdan nebeskog zaštitnika naše biskupije sv. Marka Križevčanina otpočinje nova školska i vjeronaučna godina u ovim izazovnim vremenima. Zajedničkog slavlja mise za početak nove školske godine trenutno neće biti nego se odgađa za sredinu ili kraj ovoga mjeseca rujna ovisno o epidemiološkim situacijama. Do tada biti ćete na vrijeme obaviješteni o svim događajima osobito vi roditelji budućih Prvopričesnika i Krizmanika.

Isusovo rodoslovlje, kako ga zapisuje evanđelist Matej, otkriva čudesno »Božje hodočašće« kroz ljudsku povijest, a cilj mu je silazak u čovjeka, kako bi čovjeka obdario darom svoga, božanskoga života. Ljudi koji su uključeni u tu »povijest spasenja« nisu bili svjesni Božjega odabranja i Božjega nauma. To je povijest ispisana životopisima ljudi, vrljih i grješnih; povijest otkana od ljudskih uspona i padova, vjernoga hoda i lutanja, godina blagoslova i godina beznada... U toj povijesti samo Bog ostaje vjeran, unatoč svim ljudskim grijesima i nevjernostima. On i u ljudskoj odmetnutosti pronalazi put do ljudskoga srca. Ispisuje svetu povijest spasenja služeći se grješnom poviješću ljudi. Stoga je ovo rodoslovlje pripovijest o Božjoj vjernosti, vjernosti koja traje i danas. On nas uvijek iznova zove i ostavlja nam prostor za novi hod s njime, kako bi i naša osobna povijest bila utkana u povijest spasenja svijeta.

Isus kaže da tamo gdje su dvojica ili trojica sabrana u njegovo ime, ondje je i on s njima. Moram vam priznati da me taj redak oduvijek oduševljavao jer je zapravo obećanje dano svima. Naime, Isus ne govori o dvojici ili trojici svetaca ili o dvojici ili trojici savršenih. Njegova prisutnost nudi se svima, nisu u pitanju broj ili zasluge. Jedini uvjet jest sabiranje u njegovo ime. Stoga se spontano pitam u čije se ime sastaju naše zajednice, naše grupe mladih i obitelji. U ime običaja? Tradicije? Vidljivosti? Ili u ime Krista i njegove Riječi?

(Roberto Seregni, Evanđelje u trapericama)

Sveti Marko Križevčanin - zaštitnik varaždinske biskupije

Dragi župljani u ponedjeljak 7. IX. spomen je na mučeničku smrt svetoga Marka Križevčanina zaštitnika naše varaždinske biskupije. Povodom blagdana varaždinski biskup mons. Bože Radoš predslavit će euharistijsko slavlje u Varaždinskoj katedrali s početkom u 18 sati, dok će kod nas misa biti u 19.00 sati u Jalžabetu!

BLAGDAN RODENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE - MALA GOSPA

Blažena Djevica Marija bila je po Božjem naumu nerazdruživa suradnica svome Sinu Isusu Kristu u njegovu djelu spasenja. Zato je bila uključena u slavljenje otajstva Kristova spasiiteljskog djela: u božićnom otajstvu kao Bogorodica, u vazmenom kao supatnica s Kristom, ali i dionica slave po uznesenju na nebo. Zbog ove posebne zadaće u Božjem djelu spasenja pripada Mariji i posebno štovanje, koje joj Crkva od početka iskazuje. Tijekom povijesti nastali su mnogi blagdani posvećeni Mariji. Na blagdan Male Gospe, mise u našoj župi su: u 18.00 sati u Jakopovcu i 19.00 sati u Jalžabetu!

Početak školske godine pruža nam priliku da se pomolimo za sve koji danas kreću u školu da ne napreduju samo u znanju, nego da istodobno napreduju i u milosti, pred Bogom i pred ljudima.

Pripadnost Crkvi, zajednici, u samoj je biti kršćanstva. Ne postoji privatno kršćanstvo; kršćanin je uvijek dio zajednice. No to zajedništvo, koje nam je darovano kako bi nam bilo blagoslov, često biva ranjeno - nepromišljenim riječima i djelima, predrasudama, osudama, neprihvatanjem, odbacivanjem. Često zaboravljamo da smo odgovorni za braću i sestre u zajednici, za svatko od njih važan. S druge strane, ponekad pretjeramo u tom osjećaju odgovornosti pa olako osuđujemo, a da nismo upoznali pravu istinu. Odgovornost za drugog uvijek traži poštivanje njegove slobode. Svatko je odgovoran za svoje postupke, svatko je dužan ispuniti svoje poslanje, a ne poslanje drugog. Na nama je da učinimo ono što je do nas.